

284

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 listopada 1956 r.

w sprawie okresów zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego, udzielania świadczeń rentowych z tytułu zatrudnienia za granicą oraz zbiegu świadczeń rentowych z tytułu zatrudnienia w Polsce z prawem do świadczeń z instytucji zagranicznych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 15 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego dalej „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Okresy zatrudnienia na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska przed włączeniem tych obszarów

do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zalicza się przy ustalaniu prawa do świadczeń na podstawie dekretu wszystkim osobom zamieszkałym na terenie Państwa Polskiego.

§ 2. Warunek 5 lat zatrudnienia po Wyzwoleniu, przewidziany w art. 7 ust. 3 dekretu, od którego spełnienia uzależnione jest uznanie okresów zatrudnienia za granicą za okresy

zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego, nie jest wymagany od osób:

- 1) które bez zaliczenia okresów zatrudnienia za granicą nie miałyby prawa do renty na podstawie art. 98 dekretu,
- 2) które były obywatelami niemieckimi i uzyskały następnie obywatelstwo polskie.

§ 3. 1. Z tytułu okresów zatrudnienia za granicą przysługują świadczenia przewidziane w dekrete i na warunkach w nim ustalonych, z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Udzielanie świadczeń przyznanych z tytułu zatrudnienia za granicą lub z uwzględnieniem okresów takiego zatrudnienia ulega zawieszeniu w razie opuszczenia terytorium Państwa Polskiego, chyba że umowy z krajem nowego zamieszkania uprawnionego stanowią inaczej.

§ 4. Okresy zatrudnienia za granicą w górnictwie uwzględnia się przy ustalaniu dodatku przewidzianego w art. 56 dekretu.

§ 5. Nie podlegają zaliczeniu okresy zatrudnienia w uznanych za zbrodnicze organizacjach: Sturmstaffeln (SS), Sturmabteilungen (SA), Gestapo, Sonderdienst (SD) i Abwehr.

§ 6. Osobom otrzymującym renty z instytucji zagranicznych w wysokości niższej niż określona na podstawie art. 81 ust. 2 dekretu dla odpowiednich rent polskich przysługuje dodatek wyrównujący wysokość tych rent do wysokości odpowiednich rent polskich, jeśli osoby te nie pracują i poza rentą nie posiadają dochodów z innych źródeł a ponadto — w razie otrzymywania z instytucji zagranicznych:

- 1) renty starczej, inwalidzkiej, wdowiej lub sierot zupełnych — jeśli odpowiadają określonym w dekrete warunkom co do wieku lub inwalidztwa,
- 2) wyłącznie renty wypadkowej — jeśli utrata zdolności do zarobkowania z tytułu wypadku wynosi co najmniej 50%.

§ 7. 1. Osobom otrzymującym renty z instytucji zagranicznych oraz członkom ich rodzin przysługują:

- 1) dodatki na dzieci przewidziane w art. 55 dekretu,
- 2) zasiłek pogrzebowy przewidziany w art. 61 — 63 dekretu,
- 3) świadczenia w naturze przewidziane w art. 64 — 66 dekretu,

jeżeli świadczenia te nie są udzielane przez instytucje zagraniczne.

2. Świadczenia wymienione w ust. 1 nie przysługują osobom otrzymującym:

- 1) zwrot składek ubezpieczeniowych z instytucji zagranicznych w postaci renty,
- 2) rentę z instytucji zagranicznych z tytułu utraty mniej niż 50% zdolności do pracy wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej; osobom tym przysługuje jednakże pomoc lecznicza i protezowanie w zakresie następstw wypadku lub choroby zawodowej.

§ 8. 1. Okresy zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego i za granicą zlicza się dla ustalenia prawa do renty. Renta przysługuje, gdy spełnione są wszystkie warunki przewidziane w dekrete.

2. Jeżeli z tytułu zatrudnienia za granicą wypłacana jest renta starcza, inwalidzka lub rodzinna przez instytucję zagraniczną, rentę z dekretu przysługującą z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa, wypłaca się w wysokości częściowej, obliczonej proporcjonalnie do

okresu zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego, o ile okres tego zatrudnienia wynosi co najmniej jeden rok. W powyższej wysokości wypłaca się również dodatki przewidziane w art. 55 i art. 60 dekretu.

3. Jeżeli cząstkowa renta z dekretu, obliczona w myśl ust. 2, nie wynosi łącznie z rentą z instytucji zagranicznej lub sumą rent z instytucji zagranicznych pełnej renty z dekretu wraz z pełnymi dodatkami przewidzianymi w art. 55 i art. 60 dekretu, wówczas cząstkowa renta z dekretu ulega podwyższeniu do takiej wysokości, aby suma wszystkich rent wynosiła pełną rentę z dekretu wraz z pełnymi dodatkami przewidzianymi w art. 55 i art. 60 dekretu.

4. Jeżeli z dekretu przysługuje renta z tytułu wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej, renta ta ulega zmniejszeniu o połowę kwoty renty starczej, inwalidzkiej lub rodzinnej z instytucji zagranicznej, z tym że renta z dekretu nie może być zmniejszona więcej niż o połowę.

5. W razie zbiegu u jednej osoby:

- 1) prawa do renty z dekretu z prawem do renty z instytucji zagranicznej wyłącznie z tytułu wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej albo
- 2) prawa do renty z dekretu z tytułu własnego zatrudnienia z prawem do renty rodzinnej z instytucji zagranicznych, albo prawa do renty rodzinnej z dekretu z prawem do renty z tytułu własnego zatrudnienia z instytucji zagranicznej,

renta z dekretu ulega zmniejszeniu o połowę kwoty renty z instytucji zagranicznej, z tym że renta z dekretu nie może być zmniejszona więcej niż o połowę.

6. Przy stosowaniu przepisów ust. 1 do 5 nie bierze się pod uwagę:

- 1) zwrotu składek ubezpieczeniowych, wypłacanych przez instytucję zagraniczną w postaci renty,
- 2) renty z instytucji zagranicznej z tytułu utraty mniej niż 25% zdolności do pracy wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej.

§ 9. 1. Sprawy załatwione w sposób odmienny niż przewidują przepisy § 2, podlegają ponownemu rozpatrzeniu na wniosek zainteresowanych.

2. Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zostanie zgłoszony:

- 1) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia — rentę przyznaje się lub podwyższa od dnia powstania prawa do renty, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 lipca 1956 r.,
- 2) po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia — rentę przyznaje się lub podwyższa od dnia powstania prawa do renty, lecz za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku.

§ 10. Sprawy załatwione odmiennie niż przewidują przepisy § 8, podlegają rewizji z urzędu.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie okresów zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego oraz udzielania świadczeń z tytułu zatrudnienia za granicą (Dz. U. Nr 35, poz. 150).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej, w z. L. Chajm